

KIRJEITÄ

BALTIMORE, MD.

Ompeluseuran myyjäiset 26 päivä huhtikuuta onnistuivat tyydyttävään hyvin, ollen rahallinen tulos 239 dollaria. Toverillinen kiitos ompeluseuran puolesta kaikille, jotka tavalla tai toisella avustivat myyjäisiä.

Koetettiin alkaa ohjelmakokouksia pitämään ompeluseuran kokouksien yhteydessä, agitatsioonikomitean kehoituksesta. Henkilöt lupautuivat suorittamaan ohjelman, mutta kuinka ollakaan, eivät kaikki ohjelman suorittajat saapuneet päätettyyn kokoukseen, joten toisetkaan eivät runsaasti ohjelmaa suorittamaan kokouksessa oljoiden vähälukuisuuden tähden. Sietäisi kyllä naistenkin ottaa asiakseen valistustyön tarpeellisuus, sillä luokkataistelussa tarvitaan tietoisia naisia, niinkuin miehiäkin ja me naiset monessa kohdin emme ole vielä miesten kanssa samalla tavalla lukuunottamatta joitakin harvoja.

Sunnuntaikoulun päättäjäisjuhla vietettiin 7 päivänä toukokuuta. Edellisenä iltana puhui toveri Hyske, jota oli pyydetty puhumaan koulun päättäjäisjuhlassa, joka kuitenkin täytyi järjestää siten, että Hyske puhui ennen varsinaisen juhlan alkamista. Puhon aiheena oli valistustyön tarpeellisuus lasten ja nuorison keskuudessa. Kuulijoita oli kohtalaisen runsaasti, enempikin olisi saanut olla kuulemassa ja oppimassa sellaisiakin, joilla ei ole lapsia, sillä joskus sattuu käymään niinkin, että joutuu lapsia opettamaan, vaikka ne eivät omlakaan ole, ja monesti on aikahimisen tle-

Filippiiniläiset tahtovat itsenäisyyttä

(jatkoa "Kokousasiat" sivulta 1)

rin Baltimoressa, Md., pidetyssä yleisamerikkalaisessa naisten konferenssissa, jonka oli kokoonkutsunut kansallinen naisliikkeen liitto, esiintyi muuan filippiiniläinen naisedustaja, mrs. de Veyra, joka puheessaan lausui m. m. että filippiiniläisiä on joskus sanottu kiittämättömiksi heidän pyrkimässään itsenäisyyteen, mutta että tämä arvostelu on epäoikeutettu, koska kaikki kelpo kansat luonnostaan jo vaativat itsenäisyyttä. "Amerikan siirtokunnat kalhosivat itsenäisyyttä, he taistelivat sen puolesta ja voittivat sen, ja tuokina te olitte kiittämättömiä toivoessanne vapauttanne. Meihin nähden on asianlaista sama."

Mielenkiintoisena selkkana tämän itsenäisyyspyrkimyksen yhteydessä on se, kun nämä filippiiniläiset itsenäisyystaistelijat vakuuttavat maansa olevan ainoan koko maailmalla, jossa ei ole "punaisia" eikä bolshevikkeja.

Olkoon menneeksi, vaikka me sitä suuresti epäilemme. Siltä varalta että asianlaista todellakin olisi näin hullusti, tulee meidän tarkasti tutkia Kolmannen Kansainvälisen teesejä siirtomaakysymyksestä ja niistä tehtävistä joita se asettaa luokkataistelupuolelle kaikissa niissä maissa, joilla on siirtomaita. Niistä meille selviää ensinnäkin se selkeä miten meidän on suhtauduttava tällaisiin puhtaasti porvarillisiin itsenäisyyspyrkimyksiin ja miten meidän on meneteltävä näiden itsenäisyystaistelujen eri vaiheissa. Amerikan Työväenpuolueen osana, joka joutuu toimimaan käytännöllisesti näissä kysymyksissä, meillä tulee olla tietoja siirtomaakysymyksestä ja selvä kanta siihen. Sen kautta ainoastaan me voimme menestyksellisesti toimia puolueen hyväksi ja edistää sen toimintoja niillä aloilla, joihin me muukalaisina emme itse suoranaisesti ja välittömästi voi ryhtyä.

toisuus lapsen tasolla. — Varsinaisen lastenjuhla alkoi puoli 7 illalla. Ohjelmassa oli runoja, lauluja, kertomus, kupletti ja kuvaelma. Lisäksi oli voimistelua, sauvallikkaita lapsilta, V. ja U. seura "Tempauksen vekarolta", jotka kaikki ovat myöskin sunnuntaikoululaisia. Nyt on koulun pto lopetettu ja toivottavasti aloitetaan syksyllä uudestaan.

Jäähyväis-illanvietto oli järjestetty Venäjälle siirtyvien muistoksi t. k. 9 päivänä osaston talolle. Ohjelmaa oli runsaasti ja tilaisuuteen sopivaa. Vällajoilla juotiin kahvia. Menetimme parhaista toimitsijoista osaston tehtävissä kun tov. O. Karenius ja K. Salminen perhelteen ja J. Mäki lähtivät täältä pois työskenneläkseen Neuvosto-Venäjän turvaamiseksi. Edellämaintujen mukana lähti myöskin toveri A. Höglund, joka ei ollut osaston jäsen, mutta Suomesta saatujen tietojen mukaan työllisen toveriluoton ansaitseva. Toivomme helle kaikille kestäväää innostusta ja toimintatarmaa.

J—a M—a.

NEW HAVEN, CONN.

Ajattelin kirjottaa vähän Toverittareen tämän paikkakunnan asiosta, kun ei täältä koskaan näy mitään lehtemme palstoilla. Ensin mainitsen, että täällä on oikeistolaisen osasto, joka sairastaa sellaista ikävää hivistustautia ihan henkitorissaan, mutta eihän ihme, sillä jäseniä on ainoastaan kuusi, jokainen arvaa kuinka ripeästi silloin on sen touhu. Niin, eihän täällä tarvitse juoksennella kokouksissa eikä minkään yhteistyön hyväksi, mutta kuin elää kuin pelossa. Kyllä on väärin, että näin tärkeätä aikaa vietetään näin huolettomasti. Kaikkialta alkaa kuulua jo, että kaikki mukaan. Onhan sentään hiukan toverillista tunnetta Venäjän tovereita kohtaan, jotka niin surkeata ravinnon puutetta nyt juuri kärsivät. On kerätty varoja ja summa nousi kaikkiaan yli kolmekymmentä dollaria. Ei olisi uskonut, että näinkin vähän kun on suomalaisia paikkakunnalla niinkin paljon avustivat. Se kyllä olikin ensi kerta kun täällä suomalaisten kesken keräys toimitettiin. Olen kuullut siitä lauan jo puhuttavan ja aina on jäänyt kerääminen osaston tehtäväksi. Mutta ei sitä siltä taholta kuitenkaan tehty, jonka vuoksi yksi tarmokkaimmista naisista otti asian ja niin hyvällä tuloksella kun jo edellä mainitsin. Sitteen vielä olivat tanssit päälle päätteksi, mutta niistä ei mitään hyötyä ollut. Tulot menivät soitettajalle ja haalin omistajalle, niin että voittoa ei jäänyt yhtään. Kaikki eivät kyllä suvainneet tulla haalille silloin illalla, vaikka tiesivät minin tulot oli tarkoitettu. On hyvä, että niinkin sievoinen summa tuli tositartvisijolle Venäjän tovereille.

Siirtolaistyyttö.

FITCHBURG, MASS.

Fitchburgin kutomatyöläisten 9:säs lakkovikko alkoi 20 päivänä. Mitään sovittelamisen merkkiä vielä ei ole nähtävissä. Siltä huolimatta lakkolaiset ovat toivorikkaalla mielellä ja yleisön suosio on ehdottomasti lakkolaisten puolella, sen näkee siitä runsaasta avunannosta, jota on lakkolaisille saatu. Paljon osastomme toimivia tovereita on lakon aikana siirtynyt mulle paikkakunnalle, joten osastollemme se on tuottanut koko suurta häitää.

Ompeluseuran naiset toimeenpanivat kentiäjuhlan 14 päivä toukokuuta toveri Kusti Mäen farmilla, joka onnistui aineelliseen puoleen katseen jotenkin hyvin, kun ottaa huomioon nykyisen huonon ajan mikä yleisesti vallitsee täällä burgissa. Tarkalleen on tiedä tuloista vielä mutta siinä 20 dollarin ympärillä se kai henee, josta ompeluseuran puolesta

pyydnän lausua sydämmelliset kiitokset yleisölle.

Ohjelman esittäjille pyytäisin huomauttaa, tetä kun kerran on luvannut jotain esittää, niin silloin myös pitäisi saapua, tai jos voittamattomia esteitä ilmaantuu, niin pitäisi antaa ajoissa ohjelman kerääjille tietää. Meille on nyt kaksi kertaa peräkkäin käynyt niin että varmasti luvanneet ohjelman suorittajat eivät ole saapuneet. Tämä tekee huonon vaikutuksen yleisöönkin kun useasti pitää ilmoittaa että ohjelman esittäjät eivät ole saapuneet. Koettakaapa nyt toverit täyttää tehtäväne kunnollisesti, sillä se on luokkatietoisien työläisen velvollisuus.

Ompeluseuran kokouksiin kehoitetaan osastomme kaikkia toverittareita saapumaan, ne ovat joka tiistailta puoli 8 Pythian haalin yläkerrassa. Ompeluseuran kokoukset ovatkin muodostuneet erittäin hupaisiksi illanviettoiksi, siellä tehdään töitä, harjoitellaan suorittamaan ohjelmaa, eikä mistään saa parempaa kahvia kun siellä aina parhaat keittäjämme sen valmistavat. Siispä terve tuloa joukkoon.

MONESSEN, PA.

Pakisenpa taas vähän kuulumisia kylästäme. Olen ollut vähän aikaa apu-asiamiehenä puolueemme lehdille, erittäinkin Toverittarelle, ja olen tullut huomaamaan miten vähäpätöisenä asiana meidän naiset pitävät Toverittaren tllaamisen. Kaikkien osaston jäsenillekään ei tule Toveritarta vielä, ja kun menee kauppaan, niin saa vastauksen, että en minä kerkii lukemaan. Toiset tllaavat toiskielisiä lehtiä, ettei Toveritar heldän kotinsa mahdu. Ihmetellä täytyy, että vielä nykyään on sellaisia naisia ja vielä osaston jäseniä, jotka eivät halua Toveritarta kotinsa. Samaten on toisten puolueen lehtien laita. Ajatelkaa hyvät ihmiset, että lukematta hyvää kirjallisuutta ja lehtiä emme saa koskaan tietoa avokoppaamme, pysymme aina yhtä tietämättöminä. Naisten olisi innoikkaammin noudettava vaatimaan oikeuksiaan, kun tähän asti. Eikä vaan kylälemisellä alkaansa kuluttava.

Kokousasioita. Toukokuun 21 päivänä oli ohjelma-kokous, mutta pidettiin aluksi työkokousta, jossa hyväksyttiin agitatsioonitoimikunnan tekemä päätös, että Jani Karhun puole Warrenista, oli hyvä, jonka hän piti täällä viime kunn 29 ja 30 päivinä. Ei ollut kuin yksi henkilö joka vastusti ettei Karhun puhe ollut sellainen kun sen tuli olla, siis äänestettiin ja 1 ääni vaan vastusti puhetta. — Sitten seurasi ohjelmakokous, jossa oli ainoastaan joku ohjelman suorittaja saapuvilla. Kuusi numeroa jäi suorittamatta henkilöiden polsaolon takia. Liian suurta leväperäisyyttä niiltä henkilöiltä, jotka olivat luvanneet ohjelmaa ja menivät vaan muualle huvittelemaan sillä aikaa, kun pitäisi olla haalilla. Nuoret, pois velttoisuus keskuudestamme. Ei yksin huvittelemisella meidän olomme parane. Täytyy toimia myös.

Lauantai-iltana 20 p:nä toukok. oli näytelmäseuran litamat, jossa runon lausui Ina Lindqvist ja puheen piti Uno Mäki Glassportista. Sitten näyteltiin laulukappale "Saariston tyttö" kolmessa näytöksessä.

Número Toimen.

Sunnuntaikoulun päättäjäiset oli 7 p. toukok., onnistuen erittäin hyvin. Lapsat suorittivat ohjelmansa eheästi, josta voi kiittää opettajia heidän uutterasta työstään.

Keksusviraston kautta oli tullut osastollemme Työväenpuolueen agitatsioonin rahastamismerkkejä \$30 arvosta. Osaston kokouksessa päätettiin ottaa ne myytäväksi ja myyjäksi valittiin Hilma Karanen.

Naiskomitean jäsen Lyylä Hasko

erösi toimestaan paikkakunnalta muuton tähden. Hän matkusti Vermontiin farmilleen.

Lempi Moksen.

WARREN, OHIO.

Nyt kun taas kesä tekee tuloa, niin se valtaa ihmiset mukaansa. Valikka olemmekin jokapäiväisillä elämän huoilla rasitettuja monipuolisesti. — Eipä sillä, että olisi rikos, vaikka voisimme nauttia kesäisestä luonnosta aivan täysin siemauksin. Mutta meillä ei ole tilaisuutta siihen siksi kun olemme vain työllisöriä. Mutta aivan tahtomattamme silti aina kesän tullen valtaa lamaanus meidän yhteistoiminnassa, jota ei saisi unhoittaa. Muistakaamme, että aika on tärkeä. Meidän tulee jouduttaa sitä työväen yhteistä kevättä puhekeavaksi ja meidän kaikkien on velvollisuus toimia sen edesauttamiseksi. Olkoon aina tunnussanamme "Edespäin nyt solhdut käissä, vaikka tielle sorruttais!" Silloin varmastikin terästyy tahtomme. Kesälläkin voimme järjestää agitatsionitilaisuuksia ulkoilmassa, lukea työväen kirjallisuutta ja jättää vähemmälle sellaiset huvitukset, jotka ovat epäterveellisiä ruumiillisesti ja myös taannuttavat henkisesti. Ne lomahetket, mitkä paikkaorjat saavat, ei tulli kuluttaa turhaan. Koettakaas kasvattaa itsestänne sellaisia työläismiehiä ja naisia, että ei peljättäisi vaikka tulisi astua kohti tykkien jyrinää.

Meillä on ollut täällä kehitys- ja keskusteluseura, jossa on ollut jokaisella tilaisuus kehittää itsensä, mutta nyt keskäsi se näyttää tulevan lakkautettavaksi kannatuksen puutteesta alkaakseen syksyllä taas uussilla voimilla. Sen sijaan on meillä ulkoilma-juhlat joka toinen sunnuntai. Alkaa unhoittako. R. K.

HERMAN, MICH.

Pikkufarmarien olot. Kesä alkaa olla täälläkin kohta kauneimmillaan ja farmarit häärivät toivorikkaina pelto-työissään. Kova oli talvi, joka juuri on voitettu. Viime kesämenen kuituus hattasi täällä niin kuin muullakin. Heinäsato tuli perin huonon ja kun lahtikarjalla ei ollut mitään arvoa viime syksynä, niin jätti monikin karjansa vietäväksi yli talven. Siksi täytyikin monen ostaa heinä ihän kymmeniä tonneja viime talvena. Milloinkaan ennen ei tänne ole ostettu niin paljon heinää kuin viime talvena. Ja kun niiden hinta lähentelee kolmeakymmentä dollaria tonni, niin kyllä se koskee kovasti farmareihin kun voirasvan hinta pyörii 30 ja 40 sentin vaiheilla panna. Siksiä alkoikin moni ukko tunnia jo kevätpuolella, että kun saisi farminsa kaupaksi, niin menisi sinne eli sinne.

Nykyisessä järjestelmässä seuran riisto pikkufarmareita kaikkialla, aivan samalla tavalla kun teollisuus-työläisiäkin, joten sellaisen, joka luottaa yksilölliseen pärjällyyn on parasta pysyä siinä, minin on kodin paikkaa tähän mennessä laittanut. Pikkufarmarin asema ei ole sen taantumassa yhdessä paremmin kun toisesakaan paikkaa, sillä suur-tuotanto ottaa jalansijan tälläkin alalla. Ne määräävät hinnat tuotteille, ja pikkufarmarin täytyy myöä tuotetuensa samalla hinnalla kuin suur-tuottajatkin, jos mieltä ne saada kaupaksi. Ja koska hän ei voi tuottaa niitä niin halvalla kuin sellaiset suur-tuottajat voivat, jolla on kaikki uudenaikaisimmat koneet, niin on päivän selviää, että hän ei tule saamaan työstään sitä palkkiota, jonka suur-tuottajat saavat. Vuosi vuodelta tuottavat pienfarmarin työt yhä enemmän tappiota ja lopulta käy kuten monelle tuhannelle farmarille on käynyt tässä maassa viime vuonna. — He menettävät kotinsa veloista ja saavat laputtaa perheensä maantielle. Vain järjestäyty-